

g. I 1849 forlod de fleste Indvaanere Byen naar der bombarderedes, men kom som ofte tilbage, naar der ikke faldt flere Bomber. Dette gjorde at der ikke kunde føres nogen Kontrol med hvem der kom eller forlod Fæstningen, saa at, vi ofte havde Besøg i Fæstningen af Folk fra den af Fjenden besatte Deel af Landet, uden at Kommandantskabet vidste Noget om deres Ophold her. Dette var jo ingenlunde i sin Orden, thi dette var et Samqvem med Fæstningen, som kunde benyttes af Fjenden og have de alvorligste Følger, i det ringeste kunde de lette ham al Spioneri i Fæstningen.

Foruden hvad Byens Politi, assisteret af Udvalgte af det borgerlige Korps og et velordnet Pasvæsen kunne virkerimod, synes en Afdeling Gendarmer, som jo blive disponibel, naar man forlod Slesvig, her at kunne være til megen Nytte.

At udsætte nogle Poster var utilstrækkeligt og Garnisonen tillod ikke at udsætte dem i et stort Antal. Da de aldeles ikke kjendte Personer eller Forhold gjorde de ringe Nytte, men forvoldte nogle Ubehageligheder og Feiltagelser, saa man snart opgav dette Middel –